

HOȚUL DE CUVINTE

Rolea Nicolae

poezie care se vrea a fi un MULTUMESC sincer pentru postarile diin ESENIN

multumesc , Gerra, si am folosit minunatele tale metafore in aceasta poezie...

Hotul de cuvinte

Cioburi de secunde se-nfig în perete,
Un păianjen prinde stelele-n mincioc.
Lanțul tău de aur leagă la comete
Și ca giuvaere mi le-aduci prin foc.

Prind văzduhu-n palmă ca pe țigaretă,
Farmecul luminii îl divid la Doi.
Scot din baltă luna și ca pe egretă
Către cerul roșu o înalt, vioi.

Timpu-și dă licența pe o piatră rară
Jos într-o tavernă, într-un loc ciudat.
Herghelii de gânduri vor sosi în seară
Să-mi lege cometa la picior de pat.

Ruginește cerul, poarta e închisă
Și carnea stelară se usucă-n vânt.
Fără amnistie crucea mi-e aprinsă
Și din ea se scurge sângele-n cuvânt.

Odihnește apusul într-un blid de ceară
Osul strălucește undeva stingher...
Pana mea duioasă începe să doară
De nu-i dau aghiazmă galbenă din cer.

În plaiul oniric, transfugă-i valoarea.
Harta de întuneric sângeră prin mine.
Țândări am genunchii și-mi ridică zarea
Trupul de zăpadă să-l trimit la tine.

Pianul vorbirii nu mai stă cuminte
Mâna ta-i deschisă ca un estuar...
M-ai citit că-s hoțul care-ți fur cuvinte
Să le întorc nectarul la tine-n pahar?

08.10.2015